

ר"ת	יציאה	כניסה
18:46	18:06	16:53
18:42	18:07	17:07
18:42	18:06	16:59
18:46	18:08	17:13

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת כי תשא • י"ח אדר א' תשפ"ב • גיליון 760

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 י-ם • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

גדול יותר מהעקידה

זה סיפור פשוט ומוכר בתורה ואנחנו כל כך רגילים אליו עד שאנחנו לא שמים לב מה קורה כאן: משה מוכן למסור את הכול את נפשו ואת שמו בשביל הקיום שלנו!

זה יותר גדול מהעקידה, כי כשיש ציווי מפורש של ה' לא יעלה על הדעת שהצדיק יעבור על רצון ה' באיזה מחיר שלא יהיה, אבל כאן ה' לא ציווה כלום את משה, אפילו להיפך, ה' גילה את דעתו שרצונו למחות את עם ישראל.

אבל משה רבינו מתוך אהבה ענקית לעם ישראל ומתוך הבנה ברורה כשמש שה' יתברך אוהב אהבת עולם כל יהודי ואת כלל ישראל גם אם חטאו - מתוך ההבנה וההכרה האישיים שלו הוא פשוט מוותר על הכול.

איש אלוקי כמו משה רבינו, שבוודאי היה עובד ה' ברמה הגבוהה ביותר והתלמיד חכם הגדול ביותר ובעל האמונה והמידות וההשגות העמוקות ביותר והוא בוודאי היה יכול לעשות הרבה דברים טובים כולל להוציא מעצמו עם חדש ומתוקן יותר לכאורה - ואדם כזה מוותר על הכול, היו לו גם את הפיתוי לחיות ועוד להפוך לראש אומה וגם את ההצדקות המוסריות לכאורה: ככה ה' רוצה, הם חוטאים, הם באמת אכזבו בגדול, מסנו ייצא עם טוב יותר וכו' וכו'.

אבל ההכרה של משה בחשיבות עם ישראל היא כל כך גדולה עד שהוא מוסר הכול, מבטל הכול, מבטל את עצמו בשביל עם ישראל ושום דבר לא בלבד אותו.

מצווה גדולה להתבונן בדברים

ובכלל, מה הכוונה למחות את שמו? כל התורה שלנו זה משה רבינו. בלי משה אין תורה. משה אמת ותורתו אמת. האמונה במשה ובתורתו היא מעיקרי האמונה. למחות את משה זה למחוק את כל התורה. ומשה מבין את זה אבל הוא יודע שגם למחות את עם ישראל זה למחוק את התורה ולמחוק את כל הקיום והתכלית של העולם ולכן הוא יעשה את הכול בלי מעצורים

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

גיבורים לעמוד בפרץ

הקללה המפחידה ביותר

והוא גם לא מתנשא ולא מרגיש טוב יותר או חשוב יותר מאף אחד מהם, גם מאחרון החוטאים. אדרבא הוא מחבר ומקשר את עצמו גם עם הפושע הגדול ביותר כמו שאומר רבי נחמן.

ומשה רבינו יודע שהחוטאים צריכים לבוא על עונשם על פי דיני התורה, והעונש הוא גם תיקונם וזה לטובתם; אבל לשנוא, או לשמוח חלילה או לצפות לרעתם - לא רק שזה לא יעלה על הדעת, אלא משה נוקט כאן בצעד של מסירות נפש שבמובנים מסוימים גדול יותר מהעקידה:

קודם כול הוא עומד בתפילה ארבעים יום וארבעים לילה. הוא לא רואה את עצמו ולא רואה את החיים האישיים שלו. בשביל עם ישראל הכול בטל ומבוטל. אבל השיא הוא **שהוא מוכן להימחות לגמרי בשביל עם ישראל**. הוא אומר לה' יתברך: "אם אתה לא

סולח להם - תמחק אותי, תמחה אותי מספרך אשר כתבת. בלי עם ישראל אין לי זכות קיום עצמית ואין שום ערך לחיים שלי".

הקללה הנוראה ביותר השמורה לצוררים מיוחדים ברשעותם היא "יימח שמו". כמה המילים האלה מפחידות. ומשה רבינו מוכן לקחת את זה על עצמו. ובשביל מה ובשביל מי? לא על האמונה ולא על קיום המצוות, אלא בשביל בני אדם, כדי להראות לנו שעם ישראל הם לא סתם בני אדם - אלא הם השורש והתכלית של כל האמונה ושל כל התורה והמצוות!

הגבורה הנסתרת

כולנו מכירים את סיפור העקידה. גם בלי התבוננות יתירה וגם בלי להעמיק יותר מידי, רואים מיד שעקידת יצחק היא מסירות נפש בלתי נתפסת. המוכנות לוותר על כל היקר ואפילו על החיים רק בגלל שרצון ה' עומד מעל הכול. לא לחינם היא משמשת אותנו ומופת לדורות וסמל למסירות נפש והקרבה. בזכות ובכוח העקידה יהודים בכל הדורות מסרו נפשם על אמונתם ועל קיום התורה והמצוות.

בפרשה שלנו אנחנו נתקלים בסיפור של מסירות נפש לא פחות מרשימה, ואולי אפילו הרבה יותר. אבל זה לא גלוי. זה לא צועק. צריכים התבוננות ולב מרגיש כדי לשמוע בסיפור את המשמעויות העמוקות והמטלטלות שלו:

זמן קצר לאחר מתן תורה ולאחר אינסוף ניסים וחסדים - עם ישראל חוטאים בחטא החמור ביותר. כל אחד

מאתנו ששומע על חוטאים ופושעים שהורסים את העולם ועל כל מיני עוולות, מיד מתאזר ברגשות נקם ורוצה לראות את הפושעים באים על עונשם באופן נחרץ ומידי ומקטיעים מהחברה ואפילו מתבערים לגמרי מן העולם.

אבל משה רבינו רואה את הדברים בצורה אחרת לגמרי. הוא לא רואה כאן פושעים וחוטאים, אלא הוא רואה כאן בניו של ה'. בניו טועים, בניו שנמצאים בחושך, אבל בכל זאת בניו אהובים ויקרים. הוא אוהב אותם בכל לבו. והוא גם יודע בצורה הברורה ביותר שה' יתברך אוהב אותם בכל ליבו ולא רוצה במיתתם.

אהבת ישראל תנוצח

ותן בנו

אהבת ישראל

בשלמות

"עיר גברים עֵלָה חָכָם וְיָדָד עַל קַבְטָהָה"

משה רבינו ע"ה עלה אל הר סיני בכדי לקבל את הלוחות, ובעוד משה נמצא עם ה' בהר סיני, כבר מגלה לו הקב"ה, שעם ישראל חטאו ועשו עגל, ואז הקב"ה רוצה להעניש את עם ישראל בגזרת כליה ח"ו, ומשה שומע את דברי ה' ולא מסכים שה' יעניש ויכלה את עמו, ומבקש ומתחנן ומפייס את פני ה' ומבקש: "זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ וְשׂוֹב סְחָרוֹן אֶפְרָיִם וְהַנִּחְם עַל הָרְעָה לְעַפְרָיִם", ומיד כתוב: "וַיִּנְחָם ה' עַל הָרְעָה אֲשֶׁר דָּבָר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ", ואז משה רבינו יורד מן ההר והוא כבר יודע על מה מדובר, ורואה את כל המחול והשיגעון שישראל חוגגים עם העגל, ואז שבר את לוחות הברית. והקשו הראשונים (בספורנו) משה רבינו שומע את ענין העגל מה' בעודו בהר, ומדוע א"כ הוא לא שבר את הלוחות כבר שם, ולשם מה המתין עד רדתו מההר ורק לאחר מכן הוא שבר את הלוחות? ועוד מדוע ה' גילה למשה על מעשה העגל עוד שהיה עמו בהר ומדוע לא נתן למשה רבינו לרדת ויראה מה שיראה שהרי רק שירד הוא שבר את הלוחות? ויראה ללמוד מכאן יסוד עצום ונפלא על פי דברי רבינו (ליקו"ם י"ג) שביאר את הפסוק "עיר גברים עֵלָה חָכָם וְיָדָד עַל קַבְטָהָה" חכם זה מִשָּׁה שעלה לשמים שהיא נקראת עיר הגיבורים והוריד את התורה לעם ישראל, ומסביר רבינו כיצד החכם עושה זאת? על ידי מה שכתוב "וְלִקְחֵם נְפִשׁוֹת חָכָם", נִפְשׁוֹת זֶה בְּחִינַת רְצוֹן, (כמו שכתוב אם יש את נפשכם פירוש רצונכם) וְהִצְדִּיק לִקְחֵם אֵת כָּל הָרְצוֹנוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל וְעוֹלָה עִפְשָׁהּ, וְאַחַר כֵּן מוֹרִיד

להם תורה. מכאן אתה למד שכל קבלת התורה של משה מיד ה' היה זה מכוח רצונו העז והחזק של ישראל, נמצא שהרצון הוא כביכול מחזיק את הלוחות שיעמדו ולא ישברו, ולפי זה יובן שאכן הקב"ה גילה למשה שישראל חטאו, אך היה לו למשה כוח להחזיק את הלוחות מצד הרצון של עם ישראל שהוא עלה אותו לקבל את התורה, ואפילו שה' אמר לו שחטאו אך עדיין היה לו למשה רבינו טענה של כף זכות, כי ידע את הרצון החזק שלהם לקבל את התורה והוא היה שליחם של ישראל, וטען שמא הם עדיין כן רוצים וכל העגל זה רק רוח שטות של זמן מה, אך כשירד אל עם ישראל אזי ראה בפועל שהם לא רוצים את התורה, והוא ראה את העגל שהוא אינו רק סתם איזה רוח שטות של רגע אלא העניין מושקע וזה סימן שהם חוזרים בהם מרצונם הקודם, ואז פקעה שלוחותו, ואז נשתברו הלוחות מצד עצמם כי כבר לא היה מה שיחזיק אותם, ומעתה גם מובן מדוע ה' גילה למשה קודם שירד שישראל חטאו משום שאם היה יורד ורואה את מה שרואה, היה נגלה לעיניו מראה חריד עד מאוד שאפילו את הרצון הם עדבו ומי יודע אם היה בכוחו רצון חזק לבקש עליהם, ולכן ה' ברחמיו הרבים גילה למשה כשהוא עדיין עוד לא ראה ועדיין לא נפגם מבחינתו כוח הרצון של ישראל שכך הוא יוכל להתעקש ולבקש עליהם רחמים. וזה פירוש הפסוק: "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב מֹשֶׁה אֶל הַפְּתָחָה וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל וְאֶת חֲלֹלֹת וַיַּחַר אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מַיְדוֹ אֶת הַלְּחָת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר", היינו שלא הספיק לו לראות את העגל בכדי לשבור את הלוחות כמו שהסברנו כי שמא

אֶמְרוּ אַנְשֵׁי-יִשְׂרָאֵל, שְׁשִׁיתִי הַפְּעֻלוֹת הַנִּשְׁבָּרוֹת שֶׁהָרִישׁ לָנוּ רַבֵּנוּ הַלֵּא הֵם הַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל קִימַת חֲצוֹת לַיְלָה וְהַהֲתַבּוֹדָדוֹת מִדֵּי יוֹם גְּיוֹמוֹ הֵם הַסְּדוּרוֹתֵינוּ וְהַדְּבָרֵינוּ הַבְּחִינַת הַפְּתָרִים שֶׁנִּשְׁאַרְדּוּ עַל יְדֵי עֲשִׂיַת הָעֵגֶל כְּמוֹ שֶׁאֶמְרוּ רַבְנֵי ל"ל (שבת פח.), וְהַקְּיָאָם מִחֲדָר הָאָדָם לְעֵצְמוֹ אֲלוֹ הַפְּתָרִים, וְהָאָה בְּחִינַת הַנִּעְשָׂה וְהַנִּשְׁמַע' שֶׁל כָּל אִשָּׁה, כִּי תִפְלָה הִיא בְּחִינַת נְשִׁמַע (כמבואר בליקו"ם כב.). וְהַבְּחִינַת תְּפִלַּת הַהֲתַבּוֹדָדוֹת אֶמְר עֲלֶיהָ רַבֵּנוּ ז"ל שְׁהִיא 'עֲבֹדָה' הַגְּדוֹלָה שֶׁכָּל הַעֲבֹדוֹת (חיי מוהר"ן תקנח), וְכֹן וְכֹן אֶמְר עַל קִימַת חֲצוֹת "עֵבֶר עֲבֹדַתִּי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הִיא לְקָם בְּחֲצוֹת לַיְלָה" (שיחות הר"ן שג), וְהִינוּ עֵינֵינוּ עֲשִׂיַת דְּקָדְשָׁה בְּשִׁלְמַת. אֲשֶׁר עַל כֵּן בְּחִינַת 'נִעְשָׂה וְנִשְׁמַע' הֵם לָנוּ עֲטָה בְּגִלְתֵּנוּ שְׁעֵי הַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת לַיְלָה, הִינוּ עֲבֹדַת הַנִּשְׁמַע', שְׁהִיא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה הַגְּבוּרָה וְקִימַת חֲצוֹת וְהַהֲתַבּוֹדָדוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת 'נִעְשָׂה', וְעַל יָדָם יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְשִׁמַע וְלַעֲשׂוֹת כְּרָאִי וְכִנְאוֹן אֵת כָּל הַפְּעֻלוֹת שֶׁבַתְּוָרָה (שיש"ק ו - ש)!

הוא ענין של שטות שנכנסה בהם לזמן, אבל משראה גם את המחולות היו אומר שהם ממש נעשו שמחים מזה וזה כביכול מחייה אותם זה כבר סימן שהם כבר לא חזקים ברצון כמו שהיו בתחילה ולכן רק אז נאמר: "וַיִּשְׁלַח מַיְדוֹ אֶת הַלְּחָת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר". ומכאן ילמד כל אדם עד כמה חשוב לא לעזוב לעולם את הרצון ולבקש עליו כי הרצון דקדושה הוא המקשר והמחבר בין האדם לצדיק ולתורה.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

מלוכלך עדיין מהצליה של הבשר מאתמול, האם כעת אני בשרי וצריך להמתין שש שעות או לא?

אם המגל היה מלוכלך מהצליה הקודמת, יש לחוש שמא נשאר שומן בשר על המגל וצריך להקפיד שלא לאכול את הנקייה יחד עם חלב, אבל אין צורך להמתין שש שעות ואפשר לאכול מאכלי חלב מיד אחרי גמר אכילת הנקייה. ערך השלחן (י"ד סימן צ"ה אות ה') אבא ביתר (עמ' ל"ח).

ואם המגל היה נקי לחלוטין, מה הדין?

יש חילוקי מנהגים בזה: לבני ספרד: אף אם צלו עליו בשר היום, מכיון שכעת הוא נקי לחלוטין מותר לאכול את הנקייה יחד עם חלב מכיון שזה נ"ט בר נ"ט. הליכות עולם (חלק ד' עמ' ע"ד).

ובני אשכנז: אוסרים לכתחילה לערב עם חלב, רק אם כבר עירב עם החלב בדיעבד מותר. רמ"א (י"ד סימן צ"ה טע"ב).

אדם שנרדם באמצע אכילתו, כשנתעורר האם צריך לברך שוב על המאכלים?

אם הלך לישון שנת קבע על מיטתו, נחשב להפסק והיסח הדעת וצריך לברך שנית, ואם ישן שנית עראי כגון התנמנם על השלחן, אפי' ישן במשך כשעה אין זה נחשב להפסק ואינו צריך לברך שוב. שלחן ערוך (סימן קע"ח טע"ד) ומשנ"ב (סעיף קטן מ"ח) הלכה ברורה (אות כ"א) ועוד.

משאלות שהיו בקו ההלכה

לעשות איתו קידוש?

נכון לגבי קידוש לא משתמשים ביין גלוי כמבואר בשלחן ערוך (סימן רי"ב), שיש בזה בעיה של "הקריבהו נא לפחתך".

האם יש איסור לשתות מיין זה מחשש סכנה שמא שתה ממנו נחש וכדומה, או לא?

אף שבזמננו היו מקפידים על משקה מגולה שלא לשתות ממנו מחמת סכנה, מכל מקום בזמנינו אין מקפידים על מגולה, ואין חשש סכנה בכך. קיצור שלחן ערוך (סימן ע"ד טע"ה).

אשה שהתאפזה ל"ע בבית החולים, האם מותר לה ללבוש את מכנסי הפיגמה של בית החולים, או שיש בזה איסור "לא תלבשי"?

מעיקר הדין מותר לה ללבוש את מכנסי בית החולים, ומדרכי הצניעות תשתדל שיהיה לה כתונת לילה או חלוק על המכנסיים. ספר לא ילבש (להרה"ג יוסף דוד כהן עמ' מ"ב) בשם שו"ת אבני ישרה חלק ו' סימן ק"ח ע"ג ד'.

צליתי על המגל הביתי נקינקיות פרווה, והמגל היה

אדם שידו הימנית חבושה ואין לו אפשרות להניח תפילין בזרועו, האם יניח יכול להניח תפילין של יד על התחבושת או שניח רק תפילין של ראש?

יניח תפילין על הגבס ולא יברך, ואחר כך יניח על הראש ויברך על הראש ויכוין לפטור גם את התפילין של יד. ילקוט יוסף (סימן כ"ז אות י').

לגבי הדין שאסור לקרוא מקרא בלילה (הכוונה לתנ"ך שהוא התורה שבכתב), האם האיסור הוא מהשקיעה או מצאת הכוכבים?

עיי' בן איש חי (שנה ראשונה פרשת פקודי אות ז') שמבאר הטעם (על פי הקבלה) שאסור לקרוא מקרא בלילה הוא משום שהלילה הוא בחינת עשיה שכולו דינים וכו', ולפי זה יוצא שכל האיסור הוא עדיין מותר בקריאת מקרא. ולכן נראה שהאיסור הוא מצאת הכוכבים בלבד.

יין אדום שנשאר בלי פקק במשך כל הלילה ובבוקר הבחנתי שהיין היה מגולה כל הלילה, האם ניתן

כל מעשיך לשם שמים

נראה לומר כי הם תלמידי החכמים שבקראקא...

"ביום המיועד נמלא בית הכנסת מפה לפה. אחרי שנים לא מעטות בהן לא הסכים אף מועמד ליטול סיכון שיתבזה ברבים מול כל אנשי העיר"

בקראקא, לפני כ-140 שנה, ישבו תלמידי חכמים גאונים עולם, באותה העת לא הסכימו תלמידי החכמים, שישב בקראקא רב גדול ככל שיהיה, אשר יהיה שווה להם בחכמתו. רק רב אשר יהיה גדול מכל בני העיר כולם, ולא תהיה קושיה או פסק הלכה אשר לא יצליח להתמודד עימם בכבוד - הוא ישב על כיסא הרבנות בעירם.

קעת מתמנה לתפקיד רם זה, רבי שמעון סופר (יום פטירתו טז אדר) בנו של ה"חתם סופר". בהגיע מרכבתו של הרב החדש לשערי העיר נעמד ראש הקהל ביראת כבוד וחיכה שהרב יפנה אליו. לאחר ברכות שלום הדדיות שאל ראש הקהל את הרב: "האם כבודו קיבל את הטלגרמה הדחופה ששלחתי אליך?" רבי שמעון הנהן בראשו אך מיד שלף מכיסו את הטלגרמה. "קיבלתי והנחתיה בכיסי. עדיין לא קראתי".

בטלגרמה היה כתוב: "הרב החדש מתבקש שלא לבוא לקראקא. על החתום: ראש הקהל".

למראה עיניו השואלות של רבי שמעון, הסביר ראש הקהל: "חוששי שתלמידי החכמים שבעיר יקשו עליך קושיות שלא תהייה לך תשובות עבורן. דרשתך הראשונה תהפך למאורע מבין, וייתכן שאף יתחיל לחץ מן הציבור להורידך ממשרת הרב שאיך מתאים לה".

רבי שמעון חיך בסלחנות. "המשיכו את כל ההכנות כמתוכנן. עם הדרשה אני כבר אסתדר".

ביום המיועד נמלא בית הכנסת מפה לפה. אחרי שנים לא מעטות בהן לא הסכים אף מועמד ליטול סיכון שיתבזה ברבים מול כל אנשי העיר, כאשר תלמידי החכמים יקיפוהו בחבילות של קושיות שאין לו עליהן תשובה, מוכן בנו של ה"חתם סופר" לדרוש ללא מורא ברבים.

טרם שהחל רבי שמעון בדרשתו בהלכה, נענה ואמר: "ברצוני לספר לכם סיפור שאירע עמי". תלמידי החכמים שהיו מוכנים כבר להתקפה, הסוו גיחוך. 'הוא מפחד משאלות בהלכה אז הוא מספר סיפורים? אנחנו כבר

הוא ילך עד הסוף שזה אומר שהוא מוכן לשלם כל מחיר אישי וגם לוותר על כל עצמיותו ויישותו בשביל עם ישראל.

אני חושב שצריכים פשוט לעצור את החיים שלנו ולהקדיש לפחות שעה אחת רק כדי לחשוב על ההקרבה הזאת של משה ולהתבונן בה. להעריך ולחשוב קצת מה זה אומר לגבינו. מה זה אומר שמשה מבין. מה זה אומר לעניין הערך והמרכזיות של נשמות ישראל. מה זה אומר לעניין האהבה שה' אוהב אותנו, ושמשה והצדיקים האמיתיים אוהבים אותו.

ולא פחות חשוב: להתבונן איך זה מחייב אותנו להתייחס לעם ישראל, איזה מקום לתת לעם ישראל בחיים שלנו.

להתפלל חצי שעה ביום על עם ישראל זה לא קל. אנחנו כל כך טרודים ועסוקים. והלב בכלל נמצא במקום אחר ולכל אחד יש את הטרדות והצרות שלו. אבל כשמתבוננים בסיפור כזה מתחילים לקבל פרופורציות. גם משה רבינו היה בן אדם עסוק, גם לו היו חיים והיו לו שאיפות, הייתה לו משפחה, ועוד. אבל כאשר עם ישראל במצוקה הוא מוותר על הכול. מה זה חצי שעה ביום לעומת ארבעים יום וארבעים לילה ברצף? מה זה לוותר על נחת קטנטן מהיממה בשביל האחים שלנו ששרויים בבלבולים ובמצוקות נוראות? מה זה הקרבה של חצי שעה לעומת ההקרבה של משה רבינו שהיה מוכן שיימחה שמו.

התיקון של חטא העגל

ואם נסיף כאן עומק נוסף. משה רבינו מבין שזה באמת התיקון לחטא העגל. כי השורש של כל החטאים הוא שאנחנו לא מספיק יודעים כמה ה' אוהב אותנו וכמה אנחנו חשובים ויקרים בעיניו יתברך. וזה גם השורש של כל הייסורים ובעיות הנפש. ולכן אם עם ישראל חטאו לא רק שהם לא שנואים, אלא אדרבא בדיוק עכשיו צריכים ללמד אותם ולהראות להם כמה הם אוהבים.

ככה עובד מוח של צדיק. ורבי נחמן מברסלב אומר שהתכונה הזאת והדעת הזאת לראות את כל מרכז הקיום בעם ישראל ולמסור את הנפש בעדם באהבה ובתפילה - זה נקרא גילוי של המשיח. לראות את החשיבות של עם ישראל זה נקרא שהמידה של משיח מתפשטת בעולם ומסירה את העיכובים מביאת המשיח כי היא מכינה את העולם לגאולה.

כל הגלות היא חיסרון. הגאולה עוד לא באה כי משהו חסר. זה לא המשיח הוא מה שחסר, **חסרה המידה של המשיח** בעולם. חסרה האהבה של משה רבינו ומסירות נפשו למען תפילה על עם ישראל. כשה יתגלה במהרה בימינו אמן אפשר לצפות באמת לגילוי משיח בפועל. וברוך ה' זה הולך ומתפשט הולך ומתגלה וצובר תאוצה וכל מה שנתר לו זה רק "לעלות על הרכבת" ולהצטרף למהפכה של אהבת ישראל להפיץ את החוברת החדשה שלנו שהיא "לאהוב כל אחד ממש כמו את ה' שלי" ולקבל על עצמנו את החצי שעה על עם ישראל. לחיזוקים והצטרפות נא להתקשר: 02-3137000. חזק ותתחזק! בברכת שבת שלום ומבורך

עלון "חוט של חסד" 3 |

שומרים על קדושת ביהכנס"ס - לומדים הלכה
העושים סעודת הכנסת ספר תורה בבית הכנסת
יש להם על מי לסמוך שהיו בכלל סעודת מצווה
ובפרט שיעשו הפרדה מלאה בין הגברים לנשים עם מחיצה
ושבתאנה הנשים בצניעות וכן שלא ישיחו שם
שיחה בטלה וכן שלא ישתו שם שתיה חריפה
והמחמיר תבא עליו ברכה
(סחוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

סיבה ומסובב

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

כל שארגו לו בגד ללבוש ואין מתקבל עליו. רבי שמואל בר נחמני אמר: יותר מזה אמרו, שאפילו נתכוונו למזוג לו בחמין, ומזגו לו בצונן, או בצונן ומזגו לו בחמין, זה כבר נקרא ייסורים. מר בנו של רביא אמר: אפילו נהפך לו חלוקו. בברייתא שנו: אפילו הושיט ידו לכיס ליטול שלוש פרוטות, ועלו בידו שתיים, גם זה נקרא ייסורים...". לכן צריך האדם להחזיר לליבו את האמונה, שכל שמחה ונחת וכיוצא בזה שיש לו, וכן כל צער או קושי וכיוצא בזה שיש לו, אינו מקרה או טעות, אלא הכול מסווג מלמעלה על פי דין ומשפט, לפי מעשיו. כאשר באים לאדם ייסורים, חס ושלום, והוא תולה בטבע או במקרה, ומאשים את עצמו או את הסובבים אותו, זאת ודאי טעות גדולה המוליכה רק תסכול ומרירות, ועוד מעוררת עליו כעס מלמעלה. למה הדבר דומה? לכן שקיבל עונש מאביו, ובמקום להיכנע ולתקן את מעשיו, הוא מאשים את אחיו ורוב עמו, והתוצאה היא שאביו כועס עליו עוד יותר, ואומר לו: לא זו בלבד שלא נכנעת בפני לתקן את מעשיך, אלא אתה עוד הולך ורוב עם אחיך?

וישנה טעות נפוצה נוספת, שהאדם אומנם מאמין שהכול בהשגחה, אבל הוא מרגיש שה' מעות את המשפט נגדו, חס ושלום, ונוהג עמו שלא בצדק. וזה נקרא שיש לאדם 'קלקול המשפט'. אך הכלל הוא, שכמו שצריך האדם להאמין שכל דבר שקורה לו הוא מלמעלה, כן עליו להאמין באמונה שלמה שה' צדיק וישר ואין עול יוצא ממנו, חס ושלום, וכל היסיונות והייסורים והדינים והמשפטים, כולם הם רחמים גדולים מאד, וכל תכליתם לקרב ולא לרחק.

אדם יכול לראות שינויים בחייו מיום ומשעה לשעה, הן במצב הרוח, והן ביחסיו עם בני ביתו וכיוצא בזה. לדוגמה: שעה אחת יש לו הצלחה, הכול מסתדר לו מצוין, מצב רוח טוב וכו', ולפתע נופלת עליו חולשה ועצבות והכל משתבש לו. או ששעה אחת הוא שרוי עם אשתו בשלום ורעות, ולפתע מתעוררת מחלוקת ביניהם על איזו שטות קטנה. או להיפך: שעה אחת הכול מבולבל לו וסגור, ולפתע בשעה אחרת הכול מתחיל לזרום ולהתנהל ביעילות ובזריזות. ההסבר היחידי לשינויים הפתאומיים האלה הוא, שבכל שעה דנים את האדם, ואם הוא נידון לייסורים אזי הייסורים מתלבשים בכל מיני עניינים של חייו, בבריאותו, במצב רוחו, בשלום ביתו, בפרנסתו וכדומה. או שנמתק הדין והכל משתחרר. צריכים לדעת היטב שכל דבר שמצער את האדם, אפילו קל שבקלים, כגון שמגרד לו בראש וכדומה, הכול הוא בגדר ייסורים שהחליטו עליהם בבית דין של מעלה, וצריך האדם להתעורר מהם לתשובה, ולא לתלות בדרך הטבע ובמקרה.

וכן כתוב בגמרא (חולין ז'): "אמר ר' חנינא: אין אדם נוקף (פוצע) אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר (תהלים לו, כג): "מה' מצעדי-גברי כווננו", וכן (משלי כ, כד): "אדם מה-יבין דרכו".

ועוד מובא בגמרא (ערכין טז'): "עד היכן תכלית יסוריך? (מה הדבר הקטן ביותר שכבר נחשב לייסורים) אמר רבי אלעזר:

רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל כ' אדר א'

לאורם נלך הילולא דצדיקא

לאכול, באמרו: "איך אפשר לאכול, אחרי ששומעים כל כך הרבה צרות של יהודים..." באחת הפעמים, כשכבר היה מבוגר וחלש, לא הרשו בני ביתו למבקשי העצה להיכנס אל ר' שלמה זלמן. "הרב חולה", הם הסבירו. ר' שלמה זלמן זיהה כי אישה אחת עומדת סמתיה בחוץ, וביקש להכניסה. כאשר נכנסה, התנצלה ואמרה: "הרב חולה, אז אלך ואבוא פעם אחרת", והוא השיב לה במתיקות: "זה לא מחלה. זה הזקנה שלי. אם תבואי מחר, זו תהיה אותה זקנה בתוספת עוד יום..."

ר' שלמה זלמן ורעייתו הרבנית חיו כל ימיהם בחיבה עצומה, עד כדי כך שבהלווייתה, בשנת ה'תשד"ם, אמר בהספד: "רגילים לבקש מחילה מן הנפטר בשעת הלוויה. את יודעת, שאין לי על מה לבקש מחילה, משום שכל חייתי היו על-פי השולחן ערוך. אך אם בכל זאת היה בינינו דבר מה- הריני מבקש מחילה". לתמיהת אחד השומעים, השיב ר' שלמה זלמן: "ניסיתי באמת להיזכר בכל הדרך משערי חסד' עד הר המנוחות, אם היה בינינו משהו- אך לא נזכרתי בכלום. אלא שלבסוף חששתי, שאולי בכל זאת היה בינינו משהו שאיני זוכר, ולכן ביקשתי סליחה..."

על מידותיו האציליות והתרומיות תקצר היריעה לספר את כל מעלותיו אך זאת ניקח מדרכי הוד הנהגתו את האיכפתיות לזולת את התרומה לעם ישראל.

רבינו נפטר בירושלים בכ' באדר א' ה'תשנ"ה (1995), ובהלווייתו השתתפו, רבבות אלפי בני ישראל. נקבר בהר המנוחות בירושלים זכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל אמן.

הרב שלמה זלמן אוירבעך נולד בכ"ג בתמוז ה'תר"ע, היה ראש ישיבת קול תורה, מחשובי פוסקי דורינו, נולד בשכונת שערי חסד בירושלים. משפחת אביו היא משפחה חסידית, מצאצאי בעל התולדות יעקב יוסף מפולנאה.

בילדותו למד בתלמוד תורה עץ חיים, לאחר מכן למד בישיבת עץ חיים, שם היה לתלמידו המובהק של הרב איסר זלמן מלצר.

לאחר נישואיו למד בישיבת עץ חיים ומשנת תרצ"ה למד אחר הצהריים גם בכולל של הרב צבי פסח פרנק, "מדרש בני ציון", שהתמקד בסדר זרעים ובהלכות מצוות התלויות בארץ.

עשה "שימוש חכמים" אצל "הגאון מטשיבין" - רבי דב בריש ווידנפלד, רבי שמשון אהרון פולנסקי מטפליק, רבי זליג ראובן בנגיס ורבי ליב הורביץ. נודע כפוסק חדשני ומקיף, הבקי בחידושי הטכנולוגיה. באדר ה'תש"ט התמנה כראש ישיבת קול תורה, תפקיד שבו שימש במשך 46 שנה, עד לפטירתו. גר כל חייו בשכונת שערי חסד בירושלים. היה מפורסם בעדינותו כלפי הזולת ובמאור פניו כלפי כל מי שפגש בו. אף על פי שהוצעו לו תפקידי רבות כמו רבנות העיר ירושלים, ר' שלמה זלמן לא הסכים מעולם לשאת במשרה רבנית נוספת...

יהודים רבים הגיעו לביתו ליטול ממנו עצה, תושיה וברכה. כאשר חזר ממסירת השיעור היומי בישיבת 'קול תורה', היה מקבל את הקהל בסבלנות. בני משפחתו חיממו את האוכל פעמים רבות שוב ושוב, אך הוא היה עסוק בקבלת הקהל הממתין. רק כאשר הגיעה השעה 15:00, היה מתפנה

קו האמונה
02-6444250

"ושמרו בני ישראל את השבת לדורותם ברית עולם"

שומרים על השבת שומרים על המסורת וממשיכים את שושלת אהבת ישראל!

ריחן לרכב עם חפילת הדרך

אני אוהב כל יהודי

רכישת ריחן לרכב ומוצרים נוספים:
050-9931931

ההגרלה הגדולה

על סופ"ש זוגי בנהריה עם הרב שלום ארוני

עם ישראל
מחכה לתפילות
שלך!

אהבת ישראל אהבת חיים
החוברת שתעזור לך להתפלל על עם ישראל

הזדמנות אחרונה!

ההגרלה תיערך ביום חמישי
כ"ג אדר א'
הזדרזו להירשם

כל מה שאתה צריך לעשות זה:

או הירשם בטל:
02-3137000, שלוחה 2

שלח לנו שם וטלפון למייל:
ahavatisrael.b.n@gmail.com

הקדש ביום 15 דק' או יותר
לתפילה על אחדות בעם ישראל

היוזמה שלנו הקרדיט שלכם

אם עוד לא שלחתם, זה הזמן: al5308000@gmail.com

"אהבת ה' תלויה באהבת ישראל."
(ת. ארליך)

"כל אחד צריך את האהבה"
צא את האהבה שלך
(י. גולד)

"האהבה היא אהבת אדם"
אהבת אלוהים היא אהבת האדם
(א. קולנסקי)

"אקח את כל אהבת אלוהים"
אני רוצה רק את האהבה
(י. ארליך)

מחכים לך!

מעלות השבת

מעונותיך יותר מכל הצומות והסיגופים הרבים שעשית כל ימי חיך'.

אך לצערנו רבים אשר לא זכו לשוב לצור מחצבתם תוהים, מה כל כך טוב בשבת? איפה השמחה? אסור לעשות כלום, אסור לדבר בפלאפון, אסור לנסוע לטייל, אפילו להכין אוכל אסור והכל כ"כ שקט... מסביר הרב פינקוס: דווקא מתוך השקט והמנוחה אנו מצליחים לשמוע את הבת קול שמכריזה עד היום: "אנוכי ה' אלוהיך". כמו במעמד הר סיני כשכל הבריאה השתתקה ציפור לא ציצה, שור לא געה - אז נשמע קול השם מאליו. על כן מצויים אנו להתנתק מטרדות העולם, לנוח מכל מלאכה וכך שומעת הנשמה את הבת קול, והתענוג שהיא מקבלת אין לשער ואין לתאר את גודל האושר הסיפוק והשלווה בידיעה שמשלמה את ייעודה.

נמצא שמנוחת השבת לא מטעינה בכוחות רק את הגוף, אלא היא גם ממלאת את כוחות הנפש והנשמה.

כשאנו מקיימים את המצוות כראוי, הן פועלות עלינו ומחזירות לנו אור. משל לאישה שקיבלה מתכון לעוגה מוצלחת, אך כשיגישה להכנתה גילתה שאין לה את המצרכים הנדרשים. מה עשתה? החליפה שקדים בבוטנים, סוכר במלח, קמח בפירורי לחם. את התוצאה אגחנו נעדיף לחסוך מהקוראים. כך היא השבת. כאשר רק אם נשבות כראוי ובשמחה, נטעם את הטעם הטוב והמושלם בבחינת "טעמו וראו כי טוב ה'".

טיפ קטן לסיום, החפץ חיים אמר ששקולה השבת כנגד כל תרי"ג (613) המצוות וכל מצווה שעושים בשבת יש לה חשיבות פי 613. כדי להמחיש את העוצמה נחשב לדוגמה שעת מצוות תלמוד תורה בשבת - בדקה מדברים 200 מילים - 60 דקות (שהם שעה אחת) יוצא 12,000 מילים בשעה 613 מצוות = 7,000,356,000 מצוות בשעת לימוד התורה ביום שבת קודש!!

בגלל החשיבות העצומה של בית מקדשנו, מקדישה התורה חמש פרשיות למלאכת בניית המשכן, ובכל זאת, עם כל החשיבות, חוזרת התורה ומדגישה לנו שיש לנו דבר חשוב יותר, והוא השבת, ולכן בניית המשכן אינה דוחה את השבת.

את השבת קיבלנו במתנה מבית גזיו של הקב"ה והיא עדות "כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ויינפש". וצריכים אנו לעיין היטב בגודל יקרת מתנה זו ולשמוח בה.

רבי נתן כותב בשם רבי נחמן שעיקר כבוד השבת הוא השמחה. וכן כתב בעל ה"שומר אמונים": "קבלתי מצדיקים... שהשמחה של שבת מזככת את האדם יותר מדמעות של יום חול". גם רבי יעקב אבוחצירה כותב שאחד מתיקוני הנפש הגדולים ביותר הוא השמחה בשבת אשר היא מפרת את כל חטאיו. והטעם, שכנגד ששמח בחטאיו עכשיו הוא שמח בשבת קודש. כמו כן אמר בעל ה"אהבת חיים" שכל לעיסה שאוכל בשמחה בשבת הרי זה מכפר כקרבות ומוריד שפע לעצמו במשך כל ימות השבוע ונחשב לו לכמה תעניות והוא תיקון לנפשו, רוחו ונשמתו. רבי נחמן כותב במילותיו הקדושות שמעלת אכילת ועונג שבת גבוהה יותר מצום בימות החול. וכן כתוב במדרש תנחומא: שכבוד שבת, הלא הוא השמחה כאמור - עדיף מאלף תעניות.

ישנו מעשה על אודות בעל תשובה אמיתי אשר הרבה בתעניות וסיגופים מאוד לכפר על עוונות העבר. באחת השבתות היה שרוי בשמחה גדולה עד שהתחיל לרקד. לאחר מכן הלך אצל בעל היסוד ונשורש העבודה וכך אמר לו הרב: 'תדע שעל ידי השמחה והריקודים שהיית שרוי בהם בשבת קודש, הרגת מהמזיקים והמקטרגים שנראו

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

הדלקת נרות שבת

מן הדין די להדליק נר אחד לכבוד שבת. ואולם מנהג ישראל להדליק שני נרות, אחד כנגד 'זכור' ואחד כנגד 'שמור'. וכל המרבה בריבוי תאורה לכבוד שבת, הרי זה משובח (בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

החל הרישום לתלמוד תורה ברסלב "שלום בנייך"

בנשיאות מ"ר הרב שלום ארוש שליט"א

נפתחה הרשמה לשנת תשפ"ג
תלמוד תורה חסידי, מלמדים חסידיים יראי שמים

- החדרת ערכים ויראת שמים
- צוות מקצועי
- יחס אישי לכל תלמיד
- סיוע ותגבור לימודי
- יום לימודים ארוך
- אוכל חם וביתי

הרישום בימים א' - ה'
בין השעות 08:30-17:00

יש להצטייד בתעודת זהות של שני ההורים+ספח מעודכן

*הקבלה מותנית באישור וועדת הקבלה

שבטי ישראל 56 ירושלים
טל: 02-5819573 פקס: 02-5816561

ברסלב
תלמוד תורה חסידי

צעדים של תודה

היכן בפרשה, מרקחת, רוקח, משחה, ותרופה?

תשובה לפרשת משפטים:

אדם שגונב משלם כפל, ואם טבח או מכר צאן משלם ארבעה ואם טבח או מכר בקר משלם חמש.

זוכה פרשת משפטים: יצחק גרינמן, זכרון יעקב

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מיד התחלתי לומר תודה לה' על שיש לי נעליים ותודה לה' על משפחתי, הורי ואחי, על הבגדים והצעצועים ועוד.

לקוראי העלון חוט של חסד, סודר סיפורי תודה היקרים,

אחר כך התחלתי לומר לה' יתברך תודה שנאבדה לי הנעל דווקא בזמן הכי לחוץ שאני כמעט מאחר ללימודים.

בכל שבוע אני קורא את העלון שלכם ובמיוחד דבר ראשון במדור סיפורי תודה.

חשבתי לעצמי מתי אני אוכל לפרסם סיפור תודה, בחסדי השם הנה השבוע זה קרה.

מיד שסיימתי לומר את התודה ועוד פעם את הסגולה של "אמר רבי בנימין"... החלטתי לעשות עוד חיפוש אחרון בחדר.

שמי שמואל כבן 10, יום אחד בקומי בבוקר, נטלתי ידיים והתלבשתי וכשאני בא לנעול את נעלי אני מגלה כי חסרה לי נעל אחת.

בהרגשה בטוחה ממש נכנסתי אל החדר והתחלתי שוב לחפש מתחת למיטות בכל הפינות וכמעט שהתייאשתי פתחתי את מגירת הנעליים ושם בלי שום הגיון אני רואה אל מול עיני את הנעל נחה לה בפנינת המגירה.

התחלתי במסע חיפושים אחר הנעל האבודה, ראשית התחלתי במגירת הנעליים, מתחת למיטה וראיתי שזה לא נמצא בשום מקום בחדר עברתי לשאר חלקי הבית אך הנעל איננה.

זה היה ממש לא הגיוני כמעט הפכתי את המגירה ולא ראיתי את הנעל כאילו ה' סימא את עיני. "ברוך פוקח עוורים".

כבר נהיה ממש מאוחר ולא ידעתי כלל מה לעשות ובתוך הלחץ של הבוקר אימי נעמדה מולי והסתכלה עמוק אל תוך עיני ואמרה לי-

התרגשתי מאוד שאני יכול סוף סוף לכתוב סיפור לעלון, מיד שחזרתי מהתלמוד תורה כתבתי את הסיפור שלי ומיהרתי לשלוח אותו אליכם. תודה על הזכות לפרסם.

שמואלי, אתה זוכר מה אתה אוהב במיוחד לקרוא בשבת?

ניסיתי להיזכר ... עד שנזכרתי.

אמרתי תודה והנעל נמצאה

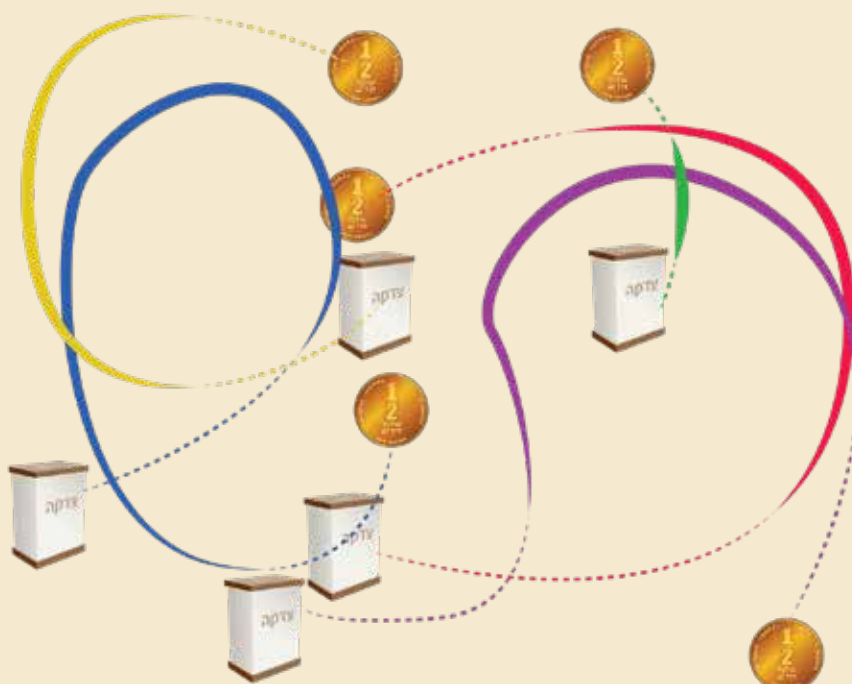
סיפורי התודה של עלון חוט של חסד! איך שכחתי?

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשועון

במסלול שלנו

עזרו לחצי השקל להגיע לקופה - מצאו את האותיות החבויות במסלולים והרכיבו צמד מילים הקשורים לפרשה

זוכה פרשת משפטים: תמר אפיק, אופקים

בדיחות הדעת

איש מבוגר רואה ילד אוכל שוקולד. האיש: "אל תאכל שוקולד, זה לא בריא." הילד: "סבתא שלי חיה עד גיל 108. האיש: "כי היא אכלה שוקולד?" הילד: "כי היא התעסקה בעניינים שלה."

העלון מוקדש להצלחת

שירן בת אילנה,

דן בן רומיה

להקדשת העלון: 02-5308000

ולא מוכנים לשמוע אותו: "כל היום תלונות. מה אתה חושב לעצמך, שמישהו חייב לך משהו?"

עלנו לייחס חשיבות רבה לנושא הרגשי. הילד מתלונן? כי מציק לו משהו והוא אינו יודע לבטא את עצמו בצורה יותר עדינה. אז הפתרון הזמין הוא: לצעוק עליו: "אולי תשתוק כבר. כל הזמן אתה מתלונן?" וכך הוא ילמד גם לצעוק ולכעוס וגם להתלונן. מצחיק לא? מרבית הבעיות של הילדים הם על "בסיס רגשי" ותתפלאו לשמוע, שגם הבעיות הלימודיות מקורם בבעיה לימודית "קטנה" שיכלה להיפתר בקצת תשומת לב ועזרה אישית, אך מאחר והם לא ניתנו- והבעיה לא נפתרה, הילד קיבל לאט לאט "תווית" שהוא לא יוצלח, לא קורא, מתקשה בהבעה, בשפה, בחשבון, לא מבין, דיסלקטי, סגור, מופנם וכו' וכו' הבעיה הקטנה גררה בעקבותיה "בעיה רגשית גדולה" שהילד "בעייתי" ויש להתייחס אליו בהתאם. וכך זה התגלגל כמו כדור שלג במדרון ההר, עד שעכשיו עומדת לפנינו בעיה רצינית אמיתית.

מעל מחצית מהמטופלים

אני מוכרח לשתף אתכם, כי מעל מחצית מהמקרים שמגיעים אלי לקליניקה לטיפול, גרפו מים כמה שנים. זמן יקר נמרח בהתלבטות, ניסיונות סרק, התייעצות עם מכרים וכו' וכו' ולבסוף שהבעיה כבר הייתה גדולה, התקשרו לקבוע תהליך טיפול מסודר. המסקנה היא: שאם אתם עדיין מתלבטים, קבעו פגישה, פנו ליעוץ, גם זה הטלפוני, בע"ה רק תרוויחו.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

בפתח המחצית השנייה-פרק ג'

בשבוע שעבר הזכרנו, שב"שיטת השלבים" יש לנו שני שלבים מקדימים לחינוך ילדים, שהם שלום בית ודוגמא אישית, שאיתם אנחנו עובדים מידי יום, ללא כל קשר למצב הנתון של העבודה עם חינוך הילדים. אנו עובדים על שלבים אלו בכדי ליצור מצב אידיאלי לחינוך ילדים.

אני גורף מים כבר כמה שנים

המשל הבא, יבהיר לנו בע"ה למה חשוב לעבוד כל הזמן על השלבים המקדימים: חזרתי הביתה לאחר העבודה, הכנסתי את המפתח לחור המנעול ואני מרגיש שהנעליים מדשדשות בשלולית מים, שנזלת מתחת לדלת של הבית. פתחתי את הדלת בזריזות ונתקלתי בהצפה!!! כל הבית מלא במים. כמובן רצתי מהר למרפסת, הבאתי את המגב והתחלתי לגרוף את המים החוצה. לאחר גריפה ממושכת של שעתיים ללא הפסקה, הגעתי למסקנה שאני לא יכול לבד וצריך עוד עזרה. ירדתי לשכן מקומה ראשונה ובקשתי את עזרתו, הוא עלה בשמחה והתחלנו לגרוף ביחד, אני מהמקלחת לכיוון המסדרון והוא מהמסדרון למרפסת. לאחר חצי שעה של גריפה, הוא צועק לעברי: "תגיד, נובע אצלך בבית מעיים? המים לא נגמרים?!" "אני לא יודע" אמרתי לו "אין לי זמן לחשוב, כל הבית שלי מלא במים, אני חייב להמשיך ולגרוף" השכן הבין עם מי יש לו עסק, חיפש מאיפה המים נוזלים, נכנס למקלחת וסגר את 2 הברזים של הכיור שהיו פתוחים לרווחה מהבוקר. מצחיק, לא? עכשיו נבין את הנמשל!

להצליח, זה החוסר בשלום בית, אולי הילד חולם כל השיעורים כי הוא חושב על המצב בבית. הוא נזכר במריבה של אתמול, בוויכוחים, בצעקות, בטריקה של הדלת ובמשפט הכול כך מפחיד, שאמא אמרה לפני שהיא יצאה מהבית בכעס: "נמאס לי! אני הולכת".

אם אתם מסופקים, כנראה שלא התבוננתם בפנים של הילדים שלכם, מתי שהם היו "עדים דוממים" למריבות שלכם עם בן הזוג. אין חולק שמרבית ה"בעיות" הלימודיות והחברתיות של הילד, שורשן נעוץ פינמה בתוך יחסי ההורים. מה הקשר? אם תקראו מאות דוחות ועשרות ספרים תשתכנעו?! אבל בינינו מה זה משנה, זה נתון. ולכן שלב 1- שלום בית, הוא הראשון שצריך לעבוד עליו עוד קודם שחושבים בכלל לחנך את הילדים.

כשנפטל גם בשלב 2- "מידות טובות/דוגמה אישית" אולי יהיה אפשר לוותר על האבחון הרגשי של הילדה, שיועצת בית הספר חייבה אותנו ללכת, כי לילדה יש "בעיות חברתיות".

בגלל שלילדה יש מודל לחיקוי, אולי היא רואה כל הזמן את ההתנהגות של אבא, את הכעסים שלו ואת הפרצופים המפחידים שהוא עושה כשהוא "גוד מעט בא". הרב ארוש אומר: שרוב ככל ה"בעיות" שאנחנו מפילים על הילדים, נמצאות אצלנו. אנחנו לא רואים הצלחה בחינוך הילדים, כי קשה לנו לעבוד עם עצמנו. אם נתבונן בכנות נשים לב: שמעטים מאוד ההורים המחונכים, שיש להם ילדים לא מחונכים. ולילד שיש בעיות, כמעט וודאי שגם ההורים לא הכי מחונכים. ולכן מי שרוצה לעבוד על הבעיה בשורש, השלבים המקדימים הכרחיים, כדי לאפשר לילד לגדול בבית תקין, בבית שקט, בבית נעים, בבית שבו שורה השכינה.

כמו כדור שלג במדרון ההר

ומעניין מלעניין באותו עניין:

"אוף, אמא כל הזמן...ורק אני..." תלונות, ועוד תלונות וזה לא נגמר, כל היום תלונות. ילדים באמת מרבים להתלונן. מאחר וזה לא נעים ואף אחד לא אוהב לשמוע תלונות אנחנו מייחסים את התלונות לצד השלילי וכאשר ילד מתלונן, אנחנו מיד נזעקים ומשתתקים אותו על הסף

לפעמים, אנחנו משקיעים את כל הכוחות לעזור לילד להצליח בלימודים ובחיים בכלל, אבל אנחנו לא רואים תוצאות, כי אנחנו מדשדשים בשלוליות. אנחנו "גורפים מים" כבר כמה שנים ללא הצלחה ואולי במקום לגרוף מים, נסגור את הברז של הבעיה. רק שבד"כ צריך איש מקצוע על מנת להכיר איפה הברז נמצא.

בעיות פותרים בשורש

דבר נוסף, יכול מאוד להיות: שהבעיה בכלל לא נמצאת אצל הילד, הבעיה אולי אצלנו. אולי מה שמפריע לילד

יש בטבע (Logo with a leaf and the text 'היילוך תוכן אודות')

עם הרב שלום ארוש שליט"א

סופ"ר של שמחה!

במלון קרלטון נהריה המחודש

ל' אדר א' - ב' אדר ב' | פרשת פקודי | 03-05/03/22

רב אורח: הרב דוד אלקיים

הזמרים והפייטנים: אליהו והב | אדיר מלכא | דוד חפצדי

לפרטים והרשמה: 050-2320100 *9638

כשר למדרון (Logo with a menorah and the text 'כשר משרות וכל המטבחיים כשר')

אטרקציות לילדים

ארוחות שף משקובס

תזכורת ופעילויות (Logo with a globe)

ארוחת גורמה (Logo with a plate)

חדרי ספא (Logo with a bathtub)

חדרים חנקנים (Logo with a bed)